Euroopa Parlament
2024-2029

Kalanduskomisjon

2024/2126(INI)

16.12.2025

RAPORTI PROJEKT

mereala ruumilise planeerimise direktiivi (2014/89/EL) rakendamise mõju kohta kalandusele valitud püügipiirkondades ja merealadel
(2024/2126(INI))

Kalanduskomisjon

Raportöör: Stéphanie Yon-Courtin

SISUKORD

lk

SELETUSKIRI – FAKTIDE JA TÄHELEPANEKUTE KOKKUVÕTE 3

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK 5

LISA: SISENDI DEKLARATSIOON 13

SELETUSKIRI – FAKTIDE JA TÄHELEPANEKUTE KOKKUVÕTE

Järeldused direktiivi rakendamise kohta

Ebaühtlased edusammud ja juhtimisprobleemid:
Mereala ruumilise planeerimise direktiivi rakendamine on olnud ebaühtlane ja puudulik. Mereala ruumilise planeerimise kavade sisu on liikmesriigiti väga erinev, kuna kavade siduvale olemusele ja juhtimisele lähenetakse erinevalt.

Mõju kalandusele ja vesiviljelusele:
Mereala ruumilise planeerimise direktiiv ei ole toonud kalandusele märkimisväärset kasu. Püügitegevus seisab silmitsi ruumiliste piirangute, konkureerivate kasutusviiside, laevastike ümberpaigutamise ja suurenenud survega allesjäänud aladel. Eriti haavatav on väikesemahuline kalapüük. Vesiviljeluse olukord on veidi paranenud, kuid endiselt on probleeme koormavate loamenetlustega, sihtotstarbeliste tsoonide puudumisega ja ebajärjekindla tunnustamisega liikmesriikides.

Sidusrühmade kaasamine ja sotsiaalne mõõde:
Kuigi sidusrühmade kaasamine on paranenud, on see endiselt piiratud. Kalurid ja rannikukogukonnad peavad kahetsusväärseks, et nad ei saa mereala ruumilise planeerimise protsessides varakult ja sisukalt osaleda, erinevalt tugevamatest sektoritest, nagu avamereenergia ja laevandus.

Lüngad andmete kogumises ja tehnilised tõkked:
Mereala ruumilist planeerimist on raske tõhusalt rakendada, sest napib ühtlustatud andmeid ning andmete kogumiseks ja teadusuuringuteks ei ole piisavalt vahendeid. Seetõttu on raskem läheneda ökosüsteemipõhiselt ning integreerida kalandus ja vesiviljelus vajalikul määral mereala ruumilise planeerimise raamistikesse.

Piiriülene koordineerimine:
Koostöö liikmesriikide vahel ja kolmandate riikidega jääb piiratuks. Kuigi sellised algatused nagu Põhjamere mereala algatus (GNSBI) kujutavad endast positiivseid samme, puudub endiselt laiem piiriülene ja merepiirkonnapõhine planeerimine.

Raportööri soovitused

Õigusaktide sidususe tugevdamine:
Mereala ruumilise planeerimise direktiiv tuleb viia paremini kooskõlla seonduvate ELi õigusaktidega, eelkõige merestrateegia raamdirektiivi, ühise kalanduspoliitika ja veepoliitika raamdirektiiviga, et tagada järjepidev ja tõhus rakendamine.

Tasakaalustatud mitmeotstarbeline lähenemisviis:
Mereala ruumilisel planeerimisel tuleks kasutada mitmeotstarbelist lähenemisviisi, mis vähendab konflikte ning tagab, et kalandust ja vesiviljelust ei jäeta mereruumist välja. Kalanduse ja vesiviljeluse jaoks tuleks võimaluse korral kehtestada prioriteetsed piirkonnad, mis on kohandatud eri laevastikusegmentidele ja merepiirkondadele, tuginedes usaldusväärsetele teaduslikele ja sotsiaal-majanduslikele hinnangutele.

Kaasav juhtimine ja sidusrühmade kaasamine:
Liikmesriigid peaksid tagama, et kõik asjaomased sidusrühmad, sealhulgas väikesemahulise kalapüügiga tegelevad kalurid ja rannikukogukonnad oleks süstemaatiliselt ja varajaselt kaasatud. Edendada tuleks ühise juhtimise mudeleid ning kogukonna juhitud kohalikku arengut ja kohalikke tegevusrühmi.

Piiriülene ja merepiirkondade koostöö:
Komisjon ja liikmesriigid peaksid minema riiklikelt kavadelt üle mere vesikonna strateegiatele, töötama välja makropiirkondlikud planeerimisraamistikud ja tõhustama koostööd piirnevate rannikuriikidega.

Investeeringud andmetesse ja teadusuuringutesse:
Andmete kogumiseks ja teadusuuringuteks tuleks eraldada märkimisväärseid vahendeid. Paremad andmed võimaldavad planeerida tõenduspõhiselt ning tagavad kalandusele ja vesiviljelusele koha mereala ruumilise planeerimise raamistikes.

Mereala ruumilise planeerimise direktiivi läbivaatamine:
Tulevase maailmamerd käsiteva õigusaktiga tuleks saavutada mereala ruumilise planeerimise direktiivi läbivaatamine ja luua ühtne raamistik, et parandada kehtivate õigusaktide koordineerimist, kehtestada siduvamad ja mõõdetavamad eesmärgid ning parandada maa- ja merepõhist planeerimist.

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

mereala ruumilise planeerimise direktiivi (2014/89/EL) rakendamise mõju kohta kalandusele valitud püügipiirkondades ja merealadel
(2024/2126(INI))

Euroopa Parlament,

– võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta direktiivi 2014/89/EL, millega kehtestatakse mereala ruumilise planeerimise raamistik[1] (edaspidi „Mereala ruumilise planeerimise direktiiv“),

– võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiivi 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrateegia raamdirektiiv)[2],

– võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määrusi (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ[3] (ühise kalanduspoliitika määrus),

– võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. juuli 2021. aasta määrust (EL) 2021/1139, millega luuakse Euroopa Merendus-, Kalandus- ja Vesiviljelusfond ja muudetakse määrust (EL) 2017/1004[4],

– võttes arvesse nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta[5] (elupaikade direktiiv),

– võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiivi 2009/147/EÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta[6] (linnudirektiiv),

– võttes arvesse komisjoni 5. juuni 2025. aasta teatist „Euroopa maailmamerepakt“ (COM(2025)0281),

– võttes arvesse oma 7. juuli 2021. aasta resolutsiooni avamere tuuleparkide ja muude taastuvenergiasüsteemide mõju kohta kalandussektorile[7],

– võttes arvesse oma 9. mai 2023. aasta resolutsiooni kalavarude ühise majandamise kohta ELis ja kalandussektori panuse kohta majandamismeetmete rakendamisse[8],

– võttes arvesse oma 18. jaanuari 2024. aasta resolutsiooni ühise kalanduspoliitika

[1] ELT L 257, 28.8.2014, lk 135, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/89/oj.
[2] ELT L 164, 25.6.2008, lk 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/56/oj.
[3] ELT L 354, 28.12.2013, lk 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj.
[4] ELT L 247, 13.7.2021, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1139/oj.
[5] EÜT C 206, 22.7.1992, lk 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj.
[6] ELT L 20, 26.1.2010, lk 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj.
[7] ELT C 99, 1.3.2022, lk 88.
[8] ELT C, C/2023/1060, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1060/oj.

rakendamise seisu ja tulevikuväljavaadete kohta[9],

– võttes arvesse komisjoni 12. mai 2021. aasta teatist „ELi vesiviljeluse kestlikkuse ja konkurentsivõime suurendamise strateegilised suunised aastateks 2021–2030“ (COM(2021)0236),

– võttes arvesse 2025. aasta oktoobris avaldatud Euroopa Parlamendi uuringuteenuste peadirektoraadi ülevaadet „Fisheries in maritime spatial planning“ (Kalandus mereala ruumilises planeerimises),

– võttes arvesse 2025. aasta detsembris avaldatud Euroopa Parlamendi uuringuteenuste peadirektoraadi ülevaadet „Implementation of the Maritime Spatial Planning Directive: Impact on fisheries in selected fishing areas and sea basins“ (Mereala ruumilise planeerimise direktiivi rakendamine: mõju kalandusele valitud püügipiirkondades ja merealadel),

– võttes arvesse kodukorra artiklit 55 ning esimeeste konverentsi 12. detsembri 2002. aasta otsuse (mis käsitleb algatusraportite koostamise loa andmise korda) artikli 1 lõike 1 punkti e ja 3. lisa,

– võttes arvesse kalanduskomisjoni raportit (A10-0000/2025),

A. arvestades, et erinevate tegevuste ja sektorite, näiteks kalanduse, vesiviljeluse, meretranspordi, laevanduse, avamere taastuvenergia, looduskaitse, rannikuturismi, veealuste kaablite ja torujuhtmete või kaitsetööstuse kasvav konkurents merealadele juurdepääsu pärast süvendab konflikte merealade kasutamise pärast;

B. arvestades, et ELi mereala ruumilise planeerimise direktiiviga kehtestatakse liikmesriikidele ühine raamistik oma mereala kasutamise korraldamiseks ning selle eesmärk on edendada sinise majanduse kestlikku arengut ja vähendada sektoritevahelisi konflikte;

C. arvestades, et mereala ruumilise planeerimise direktiiv aitab kaasa keskkonnakaitsele, edendades mereruumi säästvat kasutamist, ning selles on sätestatud, et liikmesriigid peavad kohaldama ökosüsteemipõhist lähenemisviisi;

D. arvestades, et mereala ruumilise planeerimise direktiiv on tihedalt seotud muude ELi õigusaktide ja rahvusvaheliste õigusaktide, näiteks merestrateegia raamdirektiivi, ühise kalanduspoliitika määruse, elupaikade direktiivi ja linnudirektiivi, veepoliitika raamdirektiivi[10] ning Kunmingi-Montreali üleilmse elurikkuse raamistiku rakendamisega;

E. arvestades, et pärast mereala ruumilise planeerimise direktiivi vastuvõtmist pidid 22 rannikuäärset liikmesriiki määrama 2016. aastaks pädevad asutused ja võtma 31. märtsiks 2021 vastu oma riiklikud mereala ruumilised planeeringud;

F. arvestades, et praeguseks on mereala ruumilise planeeringu vastu võtnud 22st

[9] ELT C, C/2024/5734, 17.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5734/oj.
[10] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj).

rannikuäärsest liikmesriigist 20 ja paljud on neid praegu läbi vaatamas;

G. arvestades, et mereala ruumiliste planeeringute väljatöötamisel peavad liikmesriigid võtma arvesse keskkonna-, majandus-, sotsiaal- ja ohutusaspekte, maismaa ja mere koostoimet ja piiriülest koostööd ning tagama kõigi asjaomaste sidusrühmade kaasamise;

H. arvestades, et mereala ruumilise planeerimise direktiivi rakendamise tase on liikmesriigiti väga erinev, mis on tingitud haldus- ja juhtimisstruktuuride erinevustest alates lokaliseeritud süsteemidest kuni tsentraliseeritumate süsteemideni;

I. arvestades, et mereala ruumilised planeeringud on oma olemuselt ja sisult väga erinevad, kuna mereala ruumilise planeerimise direktiiv ei ole siduv ja jätab liikmesriikidele selle rakendamisel märkimisväärse paindlikkuse;

J. arvestades, et suure aktiivsuse ja piiratud mereruumiga piirkondades, nagu La Manche'i väin või Läänemeri, on mereala ruumilise planeerimise järele tungiv vajadus;

K. arvestades, et kalandus- ja vesiviljelussektorile avaldavad survet tärkavad sinise majanduse sektorid, näiteks mere taastuvenergia, ning neid mõjutavad ka merekeskkonna kaitse meetmed;

L. arvestades, et püügipiirkondade pidev vähenemine toob kaasa püügitegevuse ümberpaigutamise, suurema püügisurve ja laevastike vahelise konkurentsi ning teatavate segmentide kadumise, eelkõige väikesemahulise kalapüügi puhul;

M. arvestades, et mere- ja rannikualad kannatavad kliimamuutuste, reostuse ja mereprügi tagajärgede all, mis mõjutavad ka mere, mere elurikkuse ja kalavarudega seotud tegevust;

N. arvestades, et merendustöötajad, näiteks kalurid, võivad silmitsi seista teatud riskide või ohtudega, mis on seotud laevade ohutuse või teatud tüüpi inimkaubandusega mereteedel;

O. arvestades, et paljud mereala ruumilised planeeringud hõlmavad ainult merealasid ega arvesta maismaa ja mere koostoimet;

P. arvestades, et ökosüsteemipõhise lähenemisviisi rakendamine on ebapiisav või puudulik, kuna paljudel liikmesriikidel on raskusi selle praktilise kohaldamisega ja mereala ruumilise planeerimise direktiivi nõuete ühtlustamisega muude õigusaktide, näiteks ühise kalanduspoliitika või merestrateegia raamdirektiivi nõuetega;

Q. arvestades, et andmete kogumine ja ühtlustamine on üliolulised, et määrata kindlaks, kuidas kalandust ja vesiviljelust merealade planeerimisse kaasatakse;

Mereala ruumilise planeerimise direktiivi rakendamine ja selle mõju kalandusele ja vesiviljelusele

1. rõhutab, et kuigi mereala ruumilise planeerimise direktiiv pakub asjakohast valdkondadevahelist koostööraamistikku, on liikmesriigid seda rakendanud ebaühtlaselt;

2. väljendab heameelt asjaolu üle, et mõned liikmesriigid on mereala ruumilise planeerimise direktiivi rakendamisel teinud suuri edusamme, kasutades integreeritud riiklikke strateegiaid, spetsiaalseid organeid ja mereala tegevuskavasid;

3. märgib, et mõnes liikmesriigis on mereala ruumilised planeeringud õiguslikult siduvad ja teistes nõuandvad; rõhutab, et liikmesriikides takistavad rakendamist sageli institutsiooniline killustatus, killustatud juhtimine ja ebapiisavad õiguslikud mehhanismid;

4. rõhutab, et mereala ruumilise planeerimise rakendamine ja tõhusus on ELi merepiirkondades väga erinev, kusjuures mõned piirkonnad, nagu Läänemeri või Põhjameri, on mereala ruumiliste planeeringutega suures osas hõlmatud, samas kui teised, nagu Vahemeri, on kaetud oluliselt väiksemas ulatuses;

5. väljendab heameelt Põhjamere piirkonna algatuse (GNSBI) üle, mis ühendab liikmesriike ja ELi mittekuuluvaid riike, et saavutada mereala ruumiliste planeeringute suurem kooskõla ja koordineerimine;

6. rõhutab, et piiriülesed algatused on endiselt piiratud ja puudub tõhus koordineerimine, mis takistab jõupingutusi ühiste probleemide lahendamiseks omavahel seotud merepiirkondades; taunib raskusi mereala ruumilise planeerimise alases koostöös liikmesriikide ja kolmandate riikide, eelkõige üksteisega piirnevate rannikuriikide vahel;

Mereala ruumilisest planeerimisest tulenev kasu kalandusele ja vesiviljelusele

7. peab kahetsusväärseks, et praegune mereala ruumilise planeerimise õigusraamistik ei ole piisavalt toonud kalandusele oodatud kasu; märgib, et mereala ruumiline planeerimine ei ole oluliselt parandanud kalandustegevuse prognoositavust ja stabiilsust; rõhutab, et mereala ruumilises planeerimises puuduvad mõõdetavad näitajad kalanduse jaoks;

8. rõhutab, et kuigi mereala ruumilise planeerimise õigusraamistik toob vesiviljelusele marginaalset kasu, on vaja parandada mereruumi määramist, selle sektori tunnustamist, piiriülest sidusust, õiguskindlust ja litsentsimist;

9. rõhutab, et eri sektorite ja merekasutajate vaheliste konfliktide vähendamise eesmärki ei ole olulisel määral saavutatud, eriti kalanduse ja vesiviljeluse osas;

10. rõhutab, et merealade kasutamisega seotud konfliktide iseloom varieerub sõltuvalt kalapüügi ja vesiviljelustegevuse liigist ning et sellised tegevused võivad merealade pärast ka omavahel konkureerida; rõhutab, et peamised kalandust mõjutavad konfliktid on püügipiirkondade kadumine merepiirkondade väljajätmise, juurdepääsupiirangute, juurdepääsukonkurentsi ja ruumilise killustatuse tõttu, samas kui peamised vesiviljelust mõjutavad konfliktid on tsoonideks jaotamise kattumine, keskkonnaprobleemid ja püügikonkurents;

11. rõhutab, et kalapüük ei ole prioriteet ja sellele ei ole eraldatud konkreetseid alasid ning selleks tuleb sageli kasutada eraldamata merealasid; märgib, et kuigi vesiviljelus sobib põhimõtteliselt paremini reserveeritud aladele, on lähenemisviisid liikmesriigiti väga erinevad ja loamenetlused on sageli koormavad;

12. rõhutab, et kuigi mõned liikmesriigid on loonud mitmeotstarbelised tsoonid, rakendatakse seda lähenemisviisi peamiselt projektipõhise lähenemisviisi kaudu; rõhutab, et mitmeotstarbelist lähenemisviisi on teatavate tegevuste puhul väga raske rakendada, eelkõige kalanduse, bioloogilise mitmekesisuse kaitse ja taastuva mereenergia vahel; märgib, et mitmeotstarbeline lähenemisviis tekitab ka kaluritele ja vesiviljelustöötajatele kindlustus- ja julgeolekuprobleeme;

13. väljendab heameelt edukate näidete üle tegevuste ühispaiknemisest, nagu avamere kinnis- või ujuvtuulepark, mida saab kasutada ka vesiviljeluse ning karpide ja vähiliste kasvatamise, mereloomastiku ja -taimestiku elupaikade või taastava tegevuse arendamiseks;

14. rõhutab, et maa ja mere koordineerimine on mereala ruumilise planeerimise rakendamisel endiselt kriitiliselt nõrk;

Sidusrühmade kaasamine ja andmete kogumine

15. rõhutab, et sidusrühmade ja rannikukogukondade osalemine mereala ruumilise planeerimise protsessis on suurenenud, kuid on endiselt piiratud; peab kahetsusväärseks, et sellises kaasamises puudub sageli varajane ja ametlik osalemine ja konsulteerimine, mis piirab võimalusi planeerimisotsuseid tegelikult mõjutada;

16. märgib, et on häid näiteid sidusrühmade osalemise kohta mõnes liikmesriigis, näiteks riiklikud konsultatsioonid ja osalusprotsessid; peab siiski kahetsusväärseks, et sidusrühmade osalemise kohta puuduvad siduvad sätted; märgib, et see takistab kalurite ja vesiviljelustöötajate osalemist konsulteerimises ja otsustusprotsessides;

17. rõhutab, et kalandust ja vesiviljelust varjutavad sageli muud, võimsamad või majanduslikult olulisemad sektorid, näiteks avamereenergia; taunib asjaolu, et teatavad sektorid ja ettevõtjad hiilivad konsulteerimisprotsessidest sageli mööda vähem organiseeritud osalejate, näiteks väikesemahulise kalapüügiga tegelevate kalurite arvelt;

18. taunib ühtlustatud ja võrreldavate andmete puudumist ookeanide ja merede seisundi, kalavarude ja kliimamuutuste mõju kohta ning piisavate sotsiaal-majanduslike andmete puudumist; rõhutab, et liikmesriikide andmekogumissüsteemid ei ole ühtlustatud;

19. rõhutab, et andmete mittevastavus, nagu kokkusobimatud georuumilised lähtejooned, ja ajaline mittevastavus, nagu mereala ruumiliste planeeringute eraldi läbivaatamistsüklid, takistavad sidusa mereala ruumilise planeerimise ja ökosüsteemipõhise lähenemisviisi rakendamist;

Soovitused

20. rõhutab, et on vaja terviklikumat lähenemisviisi ja paremat koordineerimist asjakohaste ELi õigusaktide vahel, eelkõige mereala ruumilise planeerimise direktiivi ja merestrateegia raamdirektiivi vahel, et tagada mereala ruumilise planeerimise järjepidev ja tõhus rakendamine;

21. on veendunud, et mereala ruumilised planeeringud peaksid paremini kajastama ruumilisi, keskkonnaalaseid ja sotsiaal-majanduslikke vajadusi ning iga merepiirkonna eripära; rõhutab, et liikmesriigid peaksid mereala ruumiliste planeeringute kavandamisel

ja rakendamisel tugevdama maakasutus- ja merendusasutuste vahelist koordineerimist;

22. nõuab tasakaalustatud ja mitmeotstarbelise lähenemisviisi rakendamist mereala ruumilisel planeerimisel, et minimeerida kahjulikku mõju kalandusele ja vesiviljelusele ning tagada, et neid tegevusi ei jäetaks mereruumist välja; on seisukohal, et teatavate sinise majandusega seotud tegevuste arendamine ei tohi toimuda mereandide tootmise, toidualase sõltumatuse ja mere elurikkuse säilitamise arvelt;

23. rõhutab, et mereala ruumilises planeerimises tuleb rohkem toetada kalandust; toetab kalanduse jaoks selge ruumilise vööndite ja prioriteetsete piirkondade loomist, mis on kohandatud eri laevastikusegmentidele ja kalavarudele ning merepiirkondadele ning põhinevad usaldusväärsetel teaduslikel ja sotsiaal-majanduslikel hinnangutel;

24. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles integreerima vesiviljelust ja karpide kasvatamist veelgi enam mereala ruumilisse planeerimisse ning tunnustama madala troofilise tasemega vesiviljeluse pakutavaid ökosüsteemi teenuseid; nõuab, et mereala ruumilises planeerimises määrataks spetsiaalsed merepiirkonnad vesiviljeluse arendamiseks; nõuab litsentsimismenetluste lihtsustamist ja nende tegevuste arengut takistavate regulatiivsete tõkete vähendamist;

25. rõhutab, et mereala ruumilisel planeerimisel on vaja läbipaistvat ja paljusid sidusrühmi hõlmavat juhtimist; kutsub liikmesriike üles tagama asjaomaste sidusrühmade varajase, süstemaatilise, sisulise ja pideva osalemise mereala ruumilise planeerimise protsessides ja lõpptulemustes ning lisama läbipaistva tagasiside selle kohta, kuidas sidusrühmade panust otsuste tegemisel kasutatakse; nõuab, et kõiki sidusrühmi ja rannikukogukondi koheldaks õiglaselt;

26. on veendunud, et mereala ruumiline planeerimine ja otsuste tegemine vajab ühist juhtimist; rõhutab ühise juhtimise mudeli eeliseid: see võimaldab sidusrühmi otseselt kaasata, kalavarusid paremini majandada, jagada parimaid tavasid ja kasutada kohalikele oludele kohandatud lähenemisviisi;

27. rõhutab alt üles suunatud struktuuride, näiteks kogukonna juhitud kohaliku arengu ja kohalike tegevusrühmade eeliseid mereala ruumilise planeerimise kohalikul rakendamisel;

28. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles toetama sidusrühmade, eelkõige väikesemahulise kalapüügiga tegelevate kalurite ja nende organisatsioonide ning rannikukogukondade suutlikkuse suurendamist, et neil oleks paremad võimalused osaleda mereala ruumilise planeerimisega seotud avalikes konsultatsioonides ja otsustusprotsessides;

29. rõhutab, et avamere taastuvenergiale või mereökosüsteemide kaitsele pühendatud alade määramisel tuleb arvesse võtta mõju kalandusele ja vesiviljelusele; rõhutab, et on vaja süstemaatiliselt teha kumulatiivseid keskkonna- ja sotsiaal-majandusliku mõju hindamisi ning tagada, et mõjutatud spetsialiste, eelkõige meretuuleparkide projektide puhul kalureid, teavitatakse eelnevalt ja nendega konsulteeritakse kohustuslikus korras enne otsuste tegemist; nõuab sellega seoses, et hinnataks olemasolevate avamere tuuleparkide mõju kalavarude seisundile;

30. kutsub komisjoni üles toetama piiriülesemat ja merepiirkondadel põhinevat lähenemisviisi mereala ruumilisele planeerimisele, edendades olemasolevaid algatusi,

nagu GNSBI; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles osalema koos rannikuäärsete naaberriikidega ühiselt hallatavates piirkondlikes platvormides, võttes eeskujuks Läänemere merekeskkonna kaitse komisjoni (tuntud ka Helsingi komisjon või HELCOM);

31. kutsub liikmesriike üles minema riiklikelt kavadelt üle kavadele, mis keskenduvad rohkem merepiirkondadele, ning töötama vajaduse korral välja makropiirkondlikud planeerimisstrateegiad, sealhulgas ühised mereala ruumilised planeeringud; nõuab tungivalt, et liikmesriigid ja kolmandad riigid, eelkõige üksteisega piirnevad rannikuriigid, süvendaksid koostööd mereala ruumilisel planeerimisel;

32. nõuab kliimamuutuste leevendamise meetmete ja looduspõhiste lahenduste integreerimist mereala ruumilisse planeerimisse, et tegeleda kalandust ja vesiviljelust mõjutavate probleemidega, nagu rannikuerosioon, temperatuuri tõus, ookeanide hapestumine ja reostus;

33. rõhutab, et on vaja eraldada märkimisväärseid vahendeid andmete kogumiseks ja teadusuuringuteks ning andmete jagamise ja koordineerimise parandamiseks liikmesriikide vahel; on veendunud, et standardsemad ja ühtlustatumad andmed ja meetodid aitavad kindlustada kalanduse ja vesiviljeluse koha mereala ruumilises planeerimises; rõhutab sellega seoses vajadust koguda ja ajakohastada teaduslikke andmeid kliimamuutuste mõju kohta kalavarudele, eelkõige seoses kalavarude muutuste või ümberpaiknemisega;

34. kutsub komisjoni üles mereala ruumilise planeerimise direktiivi rakendamist hoolikalt jälgima; on seisukohal, et järgmises mereala ruumilise planeerimise direktiivi hindamisaruandes tuleks keskenduda ruumilisele mõjule kalandusele ja vesiviljelusele, sidusrühmade kaasamisele ja piiriülesele koostööle ning anda soovitusi selle kohta, kuidas mereala ruumilise planeerimise direktiiv võiks anda paremaid tulemusi keskkonnaalase, sotsiaalse ja majandusliku kestlikkuse seisukohast;

35. kutsub komisjoni üles tugevdama Euroopa mereala ruumilise planeerimise platvormi, tuues näiteid mereala ruumilise planeerimise projektidest, kaardistamisvahenditest ja headest tavadest; nõuab sellega seoses tungivalt, et liikmesriigid kasutaksid oma mereala ruumiliste planeeringute väljatöötamisel seda platvormi rohkem;

36. toetab mereala ruumilise planeerimise direktiivi läbivaatamist osana maailmamerd käsitlevast õigusaktist, mis peaks valmima 2026. aastal; on seisukohal, et selle läbivaatamisega tuleks luua sidus raamistik, et parandada kehtivate õigusaktide ja õigusraamistiku koordineerimist, ühtlustades kattuvaid eeskirju, ühtlustades eesmärke, kehtestades mereala ruumilistes planeeringutes siduvamad ja mõõdetavamad eesmärgid, parandades mere- ja maismaa-ala ruumilise planeerimise sidusust ning luues ühised juhtimisvahendid; on seisukohal, et mereala ruumilise planeerimise direktiivi läbivaatamine peaks süvendama ka piiriülest mitmeotstarbelist lähenemisviisi ja sidusrühmade kaasamist;

37. on seisukohal, et mereala ruumilise planeerimise direktiivi eelseisva läbivaatamisega peaksid kaasnema tegevuskava ja sihtotstarbelised rahalised vahendid, eelkõige järgmises mitmeaastases finantsraamistikus;

38. palub, et komisjon integreeriks mereala ruumilise planeerimise täielikult oma kalandust

ja vesiviljelust käsitleva 2040. aasta visiooni väljatöötamisse ning seoks need algatused ühise kalanduspoliitika hindamise järeldustega;

°

° °

39. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

LISA: SISENDI DEKLARATSIOON

Vastavalt kodukorra I lisa artiklile 8 kinnitab raportöör, et kasutas raporti projekti koostamisel oma raportis toimikuga seotud küsimuste kohta sisendmaterjali, mida ta sai järgmistelt huvide esindajatelt, kes kuuluvad kohustuslikku läbipaistvusregistrit käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe[1] kohaldamisalasse, või järgmistelt kolmandate riikide ametiasutuste, sealhulgas nende diplomaatiliste esinduste ja saatkondade esindajatelt:

1. Huvide esindajad, kes kuuluvad kohustuslikku läbipaistvusregistrit käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe kohaldamisalasse
- Seas at Risk - WWF European Policy Office - Comité National des Pêches Maritimes et des Élevages Marins - Comité National de la Conchyliculture - European Molluscs' Producers Association - Régions de France - North Sea Advisory Council - European Commission's DG for Maritime Affairs and Fisheries (MARE) - Federation of European Aquaculture Producers (FEAP) - Fórum Oceano - IUCN
2. Kolmandate riikide ametiasutuste, sealhulgas nende diplomaatiliste esinduste ja saatkondade esindajad

Eespool esitatud loetelu koostamise eest vastutab ainuisikuliselt raportöör.

Kui füüsilised isikud on märgitud loetelus nimeliselt, ametikoha järgi või mõlema järgi, kinnitab raportöör, et on esitanud asjaomastele füüsilistele isikutele Euroopa Parlamendi andmekaitseteate nr 484 (https://www.europarl.europa.eu/data-protect/index.do), milles on kindlaks määratud nende isikuandmete töötlemise suhtes kohaldatavad tingimused ja sellise töötlemisega seotud õigused.

[1] Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni 20. mai 2021. aasta institutsioonidevaheline kokkulepe kohustusliku läbipaistvusregistri kohta (ELT L 207, 11.6.2021, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2021/611/oj).